

Avfallshanteringsföreskrifterna för Nylands avfallsnämnd

Sammandrag av utlåtandena och anmärkningarna samt svaren på dem

Utlåtandena

- 1) **Byggnads- och miljönämnden i Lovisa** har i sitt utlåtande konstaterat att de i utkastet framförda förändringarna är välmotiverade och nämnden har föreslagit vissa preciseringar. Nämnden har bl.a. föreslagit att man till definitionerna tillägger avfallshanteringsmyndighet och övervakningsmyndighet/kommunens miljöskyddsmyndighet (§ 2). Ordalydelsen i § 32.5 bör ändras så att orden "annat av Livsmedelsverket och miljöskyddsmyndigheten godkänt" i meningen "Före slammet används på åkern ska slammet alltid behandlas genom kalkstabilisering eller annat av Livsmedelsverket och miljöskyddsmyndigheterna godkänt sätt" ersätts med ordet "motsvarande". Dessutom föreslår nämnden att meningen "Avloppsslam eller avloppsvatten från sedimenteringsbrunnar, minireningsverk, slutna tankar och motsvarande får inte spridas ut i skogen eller på annat håll i terrängen, inte heller i obehandlad form på åkrar" tas bort från § 32, eftersom det stadgas om det redan i paragrafens 1. och 2. moment.

Svar

Avfallshanteringsmyndigheten ser inget behov att tillägga orden avfallshanteringsmyndighet och övervakningsmyndighet/kommunens miljöskyddsmyndighet till definitionerna. Såvida ordalydelsen i § 32.5 skulle ändras på det föreslagna sättet, skulle behandlingssättet vara helt i händerna på den agerande parten, vilket avfallshanteringsmyndigheten anser vara dåligt. Behandlingssättet bör vara godkänt av myndigheten. Avfallshanteringsmyndigheten vill bevara den mening som föreslagits att tas bort, fast frågan behandlas tidigare, men i det här fallet utgör det en precision i frågan. De övriga preciseringarna har beaktats i avfallshanteringsföreskrifterna.

- 2) **Kommunstyrelsen i Borgnäs** har som sitt utlåtande konstaterat att kommunen inte har något att anmärka om ändringarna i avfallshanteringsföreskrifterna.
- 3) **Nylands NTM-central** har som sitt utlåtande konstaterat endast att man till § 29 gällande överföringshandlingarna kunde tillägga en hänvisning till § 121.

Svar

Utlåtandet har beaktats i avfallshanteringsföreskrifterna.

- 4) **Miljöskyddsmyndigheten i Askola och Borgnäs** har i sitt utlåtande konstaterat att den inte har något att anmärka om gällande ändringarna i avfallshanteringsföreskrifterna.
- 5) **Miljö- och byggnadsnämnden i Sjundeå** har i sitt utlåtande konstaterat att avfallshanteringsmyndigheten bör arbeta för att utvidga separatinsamlingen av avfall som kan utnyttjas bl.a. genom att informera om separatinsamlingens möjligheter och genom att göra det till ett ekonomiskt lönsamt alternativ. De strängare kraven på separatinsamling borde träda i kraft redan 1.1.2020. Dessutom har man föreslagit bl.a. att informationen borde vid sidan av de finsk- och svenskspråkiga invånarna nå också invånare som hör till andra språkgrupper.

Svar

Separatinsamlingen är redan nu ekonomiskt uppmuntrande då blandavfallsmängden minskar i takt med den. Övergångstiden för de strängare kraven för separatinsamling bör vara måttlig, för att husbolag o.dyl., som berörs av dem, har tid att förbereda sig. Avfallsbolaget ansvarar för informerandet och rådgivningen, därför bör responsen riktas till dem.

- 6) **Ingå kommuns byggnads- och miljönämnd** har i sitt utlåtande önskat att avfallsbolaget skulle uppmuntra de fastigheter som sorterings- och separatinsamlingsförpliktelse inte berör, att frivilligt delta i insamlingen t.ex. genom att bättre informera om olika sätt att ansluta sig och kostnaderna för det.

Svar

Responsen riktas till avfallsbolaget.

- 7) **Raseborgs miljö- och byggnadsnämnd** har konstaterat att skyldigheten att separatinsamla glas, metall och plast kunde gälla fastigheter med över 10 bostadslägenheter. Skyldigheten att separatinsamla glas på andra än de fastigheter som hör till den kommunala samhällsavfallshanteringen, kunde gälla fastigheter, där det uppstår mera än 15 kg glas inte 50 kg. Meningen i § 15 "I glesbygd får små mängder torrt ris och kvistar, ofarligt brännbart avfall som uppkommer vid jord- och skogsbruk, såsom torr halm och hyggesavfall samt obehandlat träavfall brännas på öppen eld" borde vara "I glesbygdens bosättningsområden får man på öppen eld bränna små mängder torrt ris och kvistar" för att klargöra hurudant avfall man får bränna.

Svar

Avfallsbolaget har låtit göra en redogörelse över fastigheternas förpliktelse att sortera. Som resultat av redogörelsen får man uppgifter om avfallsmängderna och återvinningsgraden för de olika slagen av avfall som berörs av insamlingsskyldigheten i de olika områdena som hör till Nylands avfallsnämnd. Dessutom får man uppgifter om klimatpåverkan för de olika avfallsslagen, som berörs av insamlingsskyldigheten. Med hjälp av redogörelsen får man veta hurudana förpliktelsegränser man bör fastställa för bio- och nyttoavfallet, för att man skall få ut den bästa miljönyttan med tanke på utsläpps- och klimatpåverkan. Avfallsmyndigheten vill vänta på resultatet av redogörelsen. Ärendet är mångfacetterat och en snävare förpliktelsegräns är inte nödvändigtvis bättre för miljön, eftersom den fastighetsvisa avfallstransporten kan öka utsläppen. Redogörelsen borde bli färdig på hösten.

De olika avfallsslagens mängd i kilogram har fastställts på basis av erfarenheten med beaktande av konsekvenserna för miljön, hälsan och kostnaderna. Eftersom glas väger mycket är 15 kg glas lite mätt i volym. Avfallshanteringsmyndigheten anser att § 15 är tillräckligt tydlig med tanke på att vissa miljöskyddsmyndigheter vill att den skall vara ännu mera tolerant.

- 8) **Raseborgs stadsstyrelse** har inlämnat ett likalydande utlåtande, som Raseborgs miljö- och byggnadsnämnd.
- 9) **Byggnads- och miljönämnden i Borgå** har föreslagit att man kompletterar definitionen av glas med bisatsen "dock inte porslin, fönsterglas, kristall eller glas som tål hetta, såsom ugnsglas", såvida avsikten inte är att samla in det i samband med vanligt glasavfall. Skyldigheten att

separatinsamla borde ändras så att man samlar in bioavfall, kartong, glas, metall och plast, om det finns flera än 10 bostadslägenheter i fastigheten. Paragraf 14 borde kompletteras så att man inte får placera en kompostanläggning närmare än 3 meter från grannens rå och inte närmare än 15 meter från en brunn för hushållsvatten. Momenten 2 och 3 i paragraf 15 (brännande av avfall) borde kompletteras med bisatsen "eller annat med det jämförbart avfall". Till paragraf 31 föreslår man att tillägga ett krav på att placera slambehållarna på fastigheten så att tömningen av dem med säkerhet lyckas. Dessutom har nämnden föreslagit att fastighetsinnehavaren inte borde få behandla avloppsslam från grannfastigheterna, eftersom övervakningen kan visa sig vara problematisk.

Svar

Enligt definitionen avses med glas tomma glasförpackningar, såsom flaskor och burkar. Ordet förpackning utesluter porslin mm. På tal om skyldigheten att separatinsamla hänvisar avfallshanteringsmyndigheten till motiveringarna till Raseborgs miljö- och byggnadsnämnd. Bestämmelserna gällande placeringen av en komposteringsanläggning är bestämmelser som inte egentligen ingår i avfallshanteringsföreskrifternas behörighet. Eftersom avfallshanteringsföreskrifterna är regionala och gäller i flera kommuner skulle det inte vara ändamålsenligt att ge sådana bestämmelser i avfallshanteringsföreskrifterna. Varje kommun kan ge föreskrifter om placeringen av komposteringsanläggningarna i kommunens byggnadsordning eller i miljöskyddsföreskrifterna. Avfallshanteringsmyndigheten vill göra det möjligt för en fastighetsinnehavare att åta sig att behandla slam från grannfastigheterna, eftersom det har gjorts möjligt i avfallslagen (§ 41). Man underlättar övervakningen genom att avkräva tillstånd. Den föreslagna ändringen i § 15 skulle göra den mera tillåtande. Avfallshanteringsmyndigheten anser att § 15 är tillräcklig, med beaktande av att en del av området miljöskyddsmyndigheter önskade att den skulle vara ännu noggrannare. Det hör inte till avfallshanteringsmyndighetens behörighet att bestämma var slambehållaren skall placeras på fastigheten. De övriga i utlåtandet framförda frågorna har beaktats i avfallshanteringsföreskrifterna.

- 10) **Byggnads- och miljöutskottet i Sibbo** har i sitt utlåtande på ett allmänt plan konstaterat bl.a. att avfallshanteringsföreskrifterna helt borde förnyas bl.a. därför att man i dem eller i avfallstaxan inte har tagit i beaktande den inverkan insamlingskyldigheten av avfall som lyder under producentansvar har på avfallshanteringsföreskrifterna eller på avfallshanteringens avgifter. Utkastet till avfallshanteringsföreskrifterna innehåller många bestämmelser, vilka kommer direkt ur avfallslagen och de förordningar som givits med stöd av den, vilket är onödigt. Därtill har man föreslagit vissa enskilda förändringar.

Till definitionen av plast borde man tillägga vad som avses med plast som lyder under producentansvaret och man borde definiera vad det innebär att på egen hand behandlar trädgårdsavfall. Bestämmelsen att en småbåtshamn bör ansluta sig till den av kommunen ordnade avfallshanteringen, såvida man där mottar avfall från en stadigvarande bostad eller en fritidsbostad, borde tas bort. Bestämmelsen förlägger småbåtshamnarna i en ojämlig ställning, då de övriga motsvarande aktörerna (näringsidkarna eller aktiebolagen), som tillåter för fastigheterna att hämta hushållsavfall till sitt avfallskärl. Bestämmelsen (§ 8), enligt vilken man under vissa förutsättningar kan upphöra med tömningarna av fastighetens avfallskärl och ansluta fastigheten till tjänsten med blandavfallspunkter, borde avlägsnas. I dessa fall borde man göra en bedömning från fall till fall och fatta ett beslut som kan överklagas.

Från § 9 borde man ta bort meningen "fall där varken producenten eller avfallsbolaget ordnar fastighetsvis avfallstransport för separat insamlat förpackningsavfall, då kan fastighetsinnehavaren frivilligt själv beställa transport från fastigheten och överlämna avfallet till ett avfallstransportföretag som för det till en samlingsplats som producenten ordnat" Nylands avfallsnämnd har inte fattat

beslut om att fastighetsinnehavaren kan anordna transport av förpackningsavfall. Enligt § 37 i avfallslagen bör man fatta skilt beslut om detta, och man kan inte bevilja undantag i avfallshanteringsföreskrifterna.

En separatinsamling och avhämtning av olika avfallsslag, som hör till producentansvaret skulle inte få förorsaka kostnader för avfallsinnehavaren, eftersom det är fråga om avfall som hör under producentansvaret. Utskottet påpekar dessutom att skyldigheten att separatinsamla också förpliktar avfallsbolaget att anordna en fastighetsvis transport av ifrågavarande avfall, om producenten inte avhämtar avfallet från fastigheten. Meningen "skyldigheten till separatinsamling gäller på ovan nämnda villkor även bostads- och fastighetsaktiebolag samt sådana byggnader eller byggnadshelheter som har motsvarande mängd bostäder som används till boende" borde avlägsnas, eftersom den inte innebär någon tilläggsinformation. Om paragraf 12 (Skyldighet att separatinsamla bio- och återvinnbart avfall från övriga fastigheter som omfattas av kommunens hantering av kommunalt avfall) har utskottet konstaterat att det är svårt för den som ansvarar för fastighetens avfallshantering och för övervakningsmyndigheten att följa bestämmelsen.

Det skulle vara oskäligt att kräva att ris, kvistar och omkull fallna träd förs till ett av avfallsbolaget anvisat ställe, om de kan förmultna på fastigheten utan oskäliga olägenheter. Ur paragraf 14 borde det framgå att bestämmelserna gällande kompostering också gäller en näringsidkares kompostering. Användningen av trädgårdsavfall som jordförbättringsämne är inte att begrava avfall. Därför borde bestämmelsen som gäller det överföras till kompostparagrafen. Från § 19 (hur man fyller avfallskärlet) borde man ta bort ett par ställen, eftersom vissa andra paragrafer redan påtalar dessa frågor. Kravet på att avfallskärlet bör tömmas minst en gång under tidsperioden 1.4 – 31.10 borde omformas så att säsongkaraktären inte är bunden endast till ifrågavarande tidsperiod. Avfallskärlet på de fritidsbostäder som har en säsongavgift kan enligt utskottet tolkas vara avfallsbolagets kompletterande blandavfallspunkter eftersom avfallsbolaget inte har anordnat ett tillräckligt heltäckande nätverk av blandavfallspunkter. Från punkten om förlängning av blandavfallskärlets tömningsintervall, borde man ta bort förutsättningarna för förlängningen, eftersom de framgår på annat håll i avfallshanteringsföreskrifterna.

Avfallshanteringsföreskrifterna borde också tillåta ett avbrott i fritidsbostädernas avfallshanterings-tjänster. Avbrytandet av avfallshanteringstjänsten för en obebodlig bostad borde helt tas bort. Utskottet anser det vara problematiskt att myndigheten borde ge ett utlåtande om huruvida bostaden är bebodlig eller inte. Ärendet borde lösas som ett avvikande från avfallshanteringsföreskrifterna från fall till fall enligt omdöme.

Utskottet konstaterar om slamparagraferna (31 och 32) att man inte förstod att beakta deras inbördes relation då föreskrifterna bereddes. Ett avbrytande är möjligt endast då fastigheten är obebodd och inte då fastigheten själv behandlar sitt avloppsvatten på egen hand. Dessutom borde man tillåta ett avbrytande också för fritidsbostäderna. Innehållskraven i ansökningsen om undantag för egen behandling av avloppsvattnet behöver man inte föra ända till föreskriftsnivån. Såvida avloppsslammet hygieniseras på annat sätt, såsom med kalkstabilisering, skulle det inte behöva ett godkännande av Livsmedelsverket (tid. Evira) eller miljöskyddsmyndigheten.

Det skulle vara skäl att i avfallshanteringsföreskrifterna ge endast en noggrannare bestämmelse om när tömningsuppgifterna om det transporterade slammet bör inlämnas till avfallshanteringsmyndigheten, ingenting vidare. Man borde tillåta lagringen av flytande farligt avfall också på annat sätt än i hela, tättslutande kärll som är avsedda för ändamålet, t.ex. i bassänger. Paragrafen 39 (Farligt avfall och specialavfall från hälsovården) borde tas bort, eftersom det redan i § 1 har stadgats att avfallshanteringsföreskrifterna inte tillämpas i hälsovården.

Svar

Avfallshanteringsmyndigheten garanterar att producentansvaret har beaktats till alla nödvändiga delar både i avfallshanteringsföreskrifterna och i avfallstaxan. Ur utskottets utlåtande framgår att utskottet har missförstått producentansvaret till vissa delar. Avfallshanteringsföreskrifterna inbegriper, såsom också alltid tidigare, en viss andel bestämmelser, vilka kommer direkt ur avfallslagen och ur förordningar som givits med stöd av den, t.ex. bestämmelserna som gäller nedskräpning. Oftast har bestämmelser, som hämtats ur lagstiftningen, ännu preciserats med tilläggsbestämmelser i avfallshanteringsföreskrifterna. Avfallshanteringsmyndigheten anser dessa bestämmelser vara nödvändiga, eftersom få kommuninvånare känner avfallslagstiftningen så väl att dessa frågor skulle vara klara. På det här viset ger avfallshanteringsföreskrifterna också en bättre allmän helhetsbild av ifrågavarande fråga.

Med definitionen av plast avses förpackningsplast som är lämplig för återvinning, såsom livsmedlens plastförpackningar, tvättmedelsförpackningarna, plastkanistrar, plastpåsar och -omslag. Ordet förpackning berättar att det är plast som berörs av producentansvaret. Ordet producentansvar skulle inte ge definitionen något tilläggsvärde. Avfallshanteringsmyndigheten anser en definition av begreppet trädgårdsavfallens behandling i egen regi vara onödig. Avfallshanteringsmyndigheten understryker att såvida småbåtshamnen eller någon annan aktör på stadigvarande basis mottar avfall från en stadigvarande bostad eller en fritidsbostad, bör den enligt avfallslagen ansluta sig till den kommunala avfallshanteringen. Därför kan bestämmelsen om det inte tas bort. Det ställer inte heller småbåtshamnarna i en ojämlig situation jämfört med andra aktörer.

Ett avfallskärl, som inte följer bestämmelserna eller är söndrigt, utgör en säkerhetsrisk i arbetet. Om en kund inte, trots uppmaningar, rättar till situationen, bör man sluta att tömma fastighetens avfallskärl. Eftersom kommunen enligt avfallslagen bör ordna avfallshanteringen på alla fastigheter som används för boende, måste avfallsbolaget erbjuda en dylik fastighet en annan form av avfallshanteringstjänster, dvs. användningen av blandavfallspunkter. Fastighetsinnehavaren bör överlämna avfallet till en i området ordnad fastighetsvis avfallstransport eller till en av kommunen ordnad regional mottagningsplats. Både före det att fastigheten ansluts till tjänsten med blandavfallspunkter och efter det, har fastighetsinnehavaren möjlighet att rätta till situationen. Då erbjuds fastigheten igen en fastighetsvis avfallstransport. Ärendena behandlas alltid individuellt. Fastighetsinnehavaren har möjlighet att lämna in en anmärkning till avfallshanteringsmyndigheten om avgiften för tjänsten med blandavfallspunkten. Ett tjänstemannabeslut fattas i ärendet. Beslutet kan överklagas.

Punkten i § 9 som föreslås att avlägsnas kommer från § 41 i avfallslagen, därför tas den inte bort. Ärendet berör på inget sätt beslutet av transportsystem, som stöder sig på § 37. Enligt avfallslagens § 149 bör man fatta ett beslut om transportsystem i enlighet med § 37, såvida transporten av något slag av avfall har ordnats på avtalsbasis vid tidpunkten då lagen trädde i kraft. Plast insamlades inte då ännu. Enligt den gällande lagstiftningen har producenten primär rätt att ordna insamlingen av förpackningsavfall. Såvida producenten inte ordnar den och det kommunala avfallsbolaget inte ordnar fastighetsvis avfallstransport av förpackningsavfall, kan fastighetsinnehavaren själv beställa transport av förpackningsavfall till en av producenten ordnad mottagningsplats (JL § 41). Bestämmelsen bör finnas i avfallshanteringsföreskrifterna fram till 1.4.2020. Därefter ordnar avfallsbolaget all fastighetsvis transport av förpackningsavfall i området för Nylands avfallsnämnd.

Utskottet har en felaktig bild också av kostnaderna gällande förpackningsavfallens producentansvar. Producenten ansvarar för kostnaderna för behandlingen av förpackningsavfallet och för kostnaderna

för områdesinsamlingen i sin helhet. Då ett kommunalt avfallsbolag anordnar en fastighetsvis insamling och transport av förpackningsavfall, vilket avfallsbolaget har andrahandsrätt till, är det fråga om kommunens kompletterande insamling, vars kostnader täcks med avfallsavgifter som uppbärs av kunderna. Då man i avfallshanteringsföreskrifterna förpliktar till separatinsamling av nyttoavfall, förpliktar det uttryckligen avfallsbolaget att anordna den fastighetsvisa transporten av ifrågakvarande avfall.

Den punkt i § 11, som föreslagits att avlägsnas är nödvändig. I vårt område finns många bostads- och fastighetsaktiebolag, byggnader och byggnadshelheter, som i annat fall skulle bli utanför separatinsamlingskyldigheten. Med denna bestämmelse stöder avfallshanteringsmyndigheten förverkligandet av prioritetsordningen i avfallslagen. Också med § 12 stöder avfallshanteringsmyndigheten förverkligandet av avfallslagens prioritetsordning. De aktuella aktörernas samhällsavfall hör enligt lagen till kommunens ansvarsområde.

Man tillämnar avfallshanteringsföreskrifter på avfall, trots att ordet avfall inte nämns varje gång. Med de i § 13 nämnda ris och kvistar avses därför ris- och kvistavfall. Ris, kvistar och omkullfallna träd utgör inte automatiskt avfall. De blir till avfall då fastighetsinnehavaren vill bli av med dem. Då bör de endera komposteras, brännas eller användas som markförbättringsämnen på den egna fastigheten eller föras till en av avfallsbolaget anvisad mottagningsplats. I annat fall kan de förmultna på fastigheten.

Av § 15 (Tillämpning) framgår att bestämmelserna gällande kompostering gäller också kompostering som en näringsidkare gör. Att använda trädgårdsavfall som markförbättringsämne räknas som att placera avfall i marken, som § 16 bestämmer om (Att begrava avfall). Därför passar den bestämmelsen bättre i § 16 än i komposteringsparagrafen. Trots att de punkter som föreslås avlägsnas från § 19 nämns med olika ord i andra paragrafer, önskar avfallshanteringsmyndigheten för tydlighetens skull hålla dem kvar i § 19.

Flera innehavare av en fritidsbostad i det här området använder sin fritidsbostad under tiden 1.4-31.10. Också om fritidsbostaden används utanför den här tiden bör avfallskärnen på fastigheten enligt avfallshanteringsföreskrifterna tömmas regelbundet under den tid som fritidsbostaden används. Bestämmelsen om att fritidsbostädernas blandavfallskärl skall tömmas minst en gång under tiden 1.4-31.10 grundar sig på det faktum att kommunen enligt avfallslagen bör ordna avfallshanteringen på alla fastigheter som används för boende och fastighetsägaren bör överlämna avfallet till kommunens avfallshanteringssystem. Säsongavgiften, som är lika stor som priset för fyra tömningar av blandavfallskärlet, finns upptagen i avfallstaxan. Med denna avgift vill avfallshanteringsmyndigheten uppmuntra fritidsbostädernas innehavare att beställa ett tillräckligt antal tömningar. På det här sättet garanterar man en saklig avfallshantering. Fritidsbostädernas avfallskärl är inte avfallsbolagets blandavfallspunkter. Avfallshanteringsmyndigheten konstaterar ännu att flera innehavare av fritidsbostäder vill använda sitt eget blandavfallskärl hellre än tjänsten med landavfallspunkter. Enligt avfallshanteringsmyndighetens syn på saken, är nätverket av avfallsbolagets blandavfallspunkter tillräckligt heltäckande (i relation till användarnas antal)

Avfallshanteringsmyndigheten vill bevara förutsättningarna för en förlängning av blandavfallskärlens tömningsintervall, trots att de omnämns med olika ord i andra paragrafer. Avfallshanteringsmyndigheten vill på ett samlat sätt föra fram förutsättningarna för en förlängd tömningsintervall, för att kommuninvånarna kan få en tydlig helhetsbild i frågan. Då får också avfallshanteringsmyndigheten motta ansökningar som uppfyller kraven i avfallshanteringsföreskrifterna. Man har diskuterat ärendet

vid gemensamma möten mellan avfallshanteringsmyndigheterna och miljöskyddsmyndigheterna och miljöskyddsmyndigheterna ansåg att det är viktigt att lyfta fram villkoren.

Man tillåter inte ett avbrott i fritidsbostädernas avfallshanteringstjänst, eftersom man i rättspraxisen har ansett att om det på en fastighet finns en beboelig fritidsbostad, är det sannolikt att fastigheten används i någon mån och att det uppstår avfall. Såvida ägaren inte själv har använt bostaden, kan det hända att hans familj eller släktingar har gjort det. Kommunens avfallshanteringstjänster (användningen av blandavfallspunkterna) är också i dessa fall tillgängliga för fritidsbostaden.

För att säkerställa en jämlik behandling av kommuninvånarna anser avfallshanteringsmyndigheten det vara mycket viktigt att man för avbrottet av en oanvändbar bostad kräver ett myndighetsutlåtande eller -beslut om att bostaden är obebodlig. Avfallshanteringsmyndigheten är inte den rätta instansen för att ta ställning till frågan. Enligt § 66 i markanvändnings- och bygglagen bör en byggnad, som utgör en fara för säkerheten, åläggas att rivas eller att man förbjuder användningen av den. Det här är byggnadsinspektions-, miljöskydds- eller miljöhälsovårdsmyndighetens skyldighet.

Det finns ingen sådan koppling mellan § 31 och § 32 i avfallshanteringsföreskrifterna, som utskottet beskriver. För att i egen regi behandla avloppsslammet i enlighet med § 32 behövs inte ett undantagslov i enlighet med § 31 för att avbryta den fastighetsvisa avfallstransporten, eftersom behandlingen i egen regi är möjlig enligt avfallslagen. I § 41 i avfallslagen stadgas det i hurudana situationer avfallsinnehavaren inte behöver överlämna avfallet till kommunens avfallshanteringssystem. Enligt paragrafen kan avfallsinnehavaren också själv behandla det avloppsvatten som uppstår vid boendet på sin fastighet eller överlämna det till behandling på en grannfastighet eller till en annan nära belägen fastighet, såvida behandlingen i egen regi eller en gemensam behandling är småskalig och behandlingen har godkänts i kommunens avfallshanterings- och miljöskyddföreskrifter. Gällande avloppsslammets hygieniseringsmetoder konstaterar avfallshanteringsmyndigheten att den inte har sakkunskap om dem. För att förhindra att det uppstår miljö- och hälsoolägenheter är det ändamålsenligt att man kräver av sökanden att metoden som sökanden använder godkänns av Livsmedelsverket och miljöskyddsmyndigheten. Praxisen såväl i det här området och runt om i Finland har påvisat att det är nödvändigt att i avfallshanteringsföreskrifterna ge noggranna bestämmelser om transportregistret och om inlämnandet av uppgifterna.

Det finns bestämmelser om förpackningarna för farligt avfall i § 8 i avfallsförordningen och avfallshanteringsföreskrifterna för Nylands avfallsnämnd kan inte avvika från dem. I dem bestäms bl.a. att förpackningen bör varar tättslutande och vara möjlig att slutas tätt på nytt och att den bör tåla den påfrestning och stress som förorsakas av sedvanlig användning, förflyttande och förvaringsförhållanden. Den av utskottet föreslagna skyddsbasängen uppfyller inte dessa förutsättningar. I § 1 bestäms att man inte tillämpar avfallshanteringsföreskrifterna inom hälsovården, för att ordna avfallshanteringen för avfall som riskerar smitta och biologiskt avfall samt för ordnandet av avfallshanterings för avfall som skär och sticker, till den del som det skilt stadgas om dylikt avfall.

De övriga anmärkningarna i utlåtandet har beaktats i avfallshanteringsföreskrifterna.

- 11) **Miljöhälsovårdsmyndigheten i Askola, Lovisa, Borgnäs, Borgå och Sibbo** har i sitt utlåtande konstaterat att man i avfallshanteringsföreskrifterna inte har behandlat begravingen av döda husdjur och hästar. Enligt § 24 i hälsovårdslagen bör kommunen anvisa en sådan plats eller ett sådant sätt att begrava och förstöra döda djur, att det inte förorsakar olägenheter för hälsan. Dessutom har man i utlåtandet räknat ut vad man bör beakta vid begravandet av ett dött djur eller del av djur.

För utspridandet av behandlat slam borde man tillsätta ett minimiavstånd om 100 meter från brunnar och källor som används till hushållsvatten.

Svar

Bestämmelserna gällande begravning av döda husdjur och hästar hör inte egentligen till avfallshanteringsföreskrifterna, eftersom deras målsättning är att förhindra att miljön förorenas och att förhindra att hälsan utsätts för fara. Därför borde de finnas med i kommunens miljöskyddsföreskrifter, inte i avfallshanteringsföreskrifterna. För en behandling av avloppsslam i egen regi och för att sprida ut behandlat avloppsslam på åker behövs tillstånd från avfallshanteringsmyndigheten. Hushållsbrunnars och källors läge i relation till åkern beaktas vid behandlingen av tillståndsansökan. De övriga i utlåtandet framförda ärendena beaktas i avfallshanteringsföreskrifterna.

12) **Tillståndssektionen vid Lojo stads nämnd för attraktionskraft** har inte haft något att anmärka gällande utkastet till avfallshanteringsföreskrifterna.

Åsikter

1. **Tero Kerttu** har i sin åsikt önskat separatinsamling av plast till kommunens husbolag.

Svar

Åsikten har beaktats i avfallshanteringsföreskrifterna.

2. **Ara Antin** har i sin åsikt önskat att Nylands avfallsnämnd på nytt överväger den längsta tillåtna tömningsintervallen för blandavfallskärl. Åtta veckor är i flera fall en för kort tömningsintervall nu, då man har inlett insamlingen av förpackningsplast.

Svar

Fast sorteringen av plast har minskat mängden blandavfall är den längsta möjliga tömningsintervallen åtta veckor. Om man sorterar plasten enligt instruktionerna och endast för den förpackningsplast som blir ren genom att skölja med kallt vatten till plastinsamlingen (inte tvätt med varmt vatten), hamnar det i blandavfallskärl fortfarande smutsiga plastförpackningar och de kan förorsaka luktlägenheter.

3. **Susan Öhblom** har i sin åsikt bl.a. kritiserat sin näreko punkt, eftersom där inte finns kärl för glas, bioavfall eller plast.

Svar

På avfallsbolagets alla ekopunkter finns ett kärl för papper, glas och metall. Plast samlar man in endast på Suomen Pakkauskierrätys RINKI Oy:s ekopunkter. Därför bör responsen gällande avsaknaden av ett plastinsamlingskärl riktas till dem. Bioavfall insamlas inte på ekopunkterna, utan bioavfallet insamlas från fastigheterna. Såvida man önskar få en separatinsamling av bioavfall, kan man komma överens om det med avfallsbolaget.

4. **Jan-Erik Kvarnström** har i sin anmärkning önskat ett längre tömningsintervall för blandavfallskärlet än fyra veckor.

Svar

Det längsta möjliga tömningsintervallet är 8 veckor enligt avfallshanteringsföreskrifterna.

5. **Eija Stick** har i sin åsikt berättat att hon har en fritidsbostad, om används 3-4 månader per år. Avfallet hämtas för det mesta till den stadigvarande bostaden. Därför anser hon att fritidsbostadens avfallsavgift borde vara hälften av det nuvarande.

Svar

Enligt avfallshanteringsföreskrifterna kan samma fastighetsinnehavares stadigvarande bostad och fritidsbostad använda samma gemensamma kärll, såvida bostäderna befinner sig högst 5 km från varandra. Eftersom § 41 i avfallslagen förpliktar att överlämna avfallet till den i området ordnade fastighetsvisa avfallstransporten. Fritidsbostädernas avfallsavgifter består av en grundavgift och för servicen, endera för tömning av avfallskärlet eller för en avgift för användningen av en blandavfallspunkt. Fritidsbostädernas avfallsavgifter har fastställts genom att man beaktat att de huvudsakligen använts under sommaren. Bostäderna som används året om och fritidsbostäderna har olika avfallsavgifter.

6. **Matti Koskinen** har konstaterat att avfallsbolaget uppbär avfallsavgifter utan grunder. Till exempel för en stuga som stått tom i åratals och där det inte uppstår avfall. Ur § 8 i avfallslagen (Allmän skyldighet att iaktta prioriteringsordningen) har den som avgett anmärkningen dragit den slutsatsen att såvida det inte uppstår avfall, uppstår det inte heller någon avfallshanteringsskyldighet. Enligt det skulle § 3 i avfallshanteringsföreskrifterna (Skyldighet att ansluta sig till kommunens avfallshanteringsystem), § 5 (Anslutning till det fastighetsvisa avfallstransporten) och § 8 (Blandavfallspunktservicen) samt Avfallstaxans § 2 (Skyldighet att erlägga avfallsavgiften) vara lagvidriga.

Svar

Enligt § 8 i avfallslagen bör man i all verksamhet i mån av möjlighet följa prioriteringsordningen, enligt vilken man i första hand bör minska på mängden avfall och minska på avfallets grad av skadlighet.

Enligt regeringens proposition (Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till avfallslag och vissa lagar som har samband med den) "Prioriteringsordningen styr normgivningen som sker med stöd av lagen och uppgörandet av avfallsplaner samt övrigt beslutsfattande och styrning ../.. bestämmelsen skulle styra tillämpningen av lagen vid tillstånds- och anmälningsförfaranden." Paragrafen förpliktar därmed inte den enskilda kommuninvånaren och gäller inte den av kommunen organiserade avfallshanteringen, vars stadganden finns i § 32-45 i avfallslagen.

Avfallslagstiftningen känner inte till en sådan situation, där det vid boende inte alls skulle uppstå avfall. Därför bestäms det i § 41 i avfallslagen att fastighetsinnehavaren bör överlämna det avfall som uppstår vid boendet till en i området ordnad fastighetsvis avfallstransport eller till en av kommunen ordnad regional mottagningsplats (blandavfallspunkt). Paragraferna 3, 5 och 8 i avfallsbestämmelserna grundar sig på detta. Avfallstaxans § 2 grundar sig på § 80 i avfallslagen, enligt vilken

fastighetsägare eller annan innehavare av avfall, vars avfallshantering kommunen ordnar, är skyldig att erlägga avfallsavgift.

Avfallsavgiften för fritidsbostäder består av en grundavgift vars grunder stadgas i § 3 i avfallstaxan, samt, beroende på tjänsten, om endera en tömningsavgift eller en avgift för blandavfallspunkt. Likaså stadgas det, beroende på tjänst, om endera en tömningsavgift för avfallskärlet eller för användningen av blandavfallspunkten. I § 4 i avfallstaxan stadgas om tömningsavgifterna och deras grunder och i § 7 om avgiften för användningen av blandavfallspunkten och grunderna för det.

- 7. Reijo Kauranne** har i sin åsikt bl.a. kritiserat att man i avfallshanteringsföreskrifterna använt ordet fastighet. Paragraf 3 mom. 3 skulle vara onödig. Till reglerna för ett gemensamt avfallskärl borde man tillägga att alla medlemmar bör godkänna kontaktpersonen för gruppen. Eftersom det i § 17 bestäms att de hjulförsedda ytinsamlingskärlen bör uppfylla kraven i Finlands standardiseringsförbunds gällande standard, kraven borde tilläggas till föreskrifterna. Till § 18 borde man tillägga att avfallsbolaget tillhandahåller gratis de nödvändiga klistermärkena för varje avfallsslag, då man ber om dem. Man borde kunna samla allt avfall i avfallsskyddet, också det avfall som man själv transporterar, eftersom det inte är ändamålsenligt att förvara avfallet annanstans, då det finns ett för avfallet byggt skydd. Från § 19 föreslår man att flera meningar tas bort. Bestämmelsen "I de blandavfallskärl som töms i en sopbil, som packar soporna får man inte lägga avfall, som är större än 60 cm x 60 cm x 80 cm" är speciell, eftersom kunden inte nödvändigtvis vet om det är en packande sopbil eller inte. En madrass eller en matta är aldrig större än 60x60x80 cm. I § 20 finns onödiga upprepningar, eftersom man tidigare definierar avfallskärlets standard. Till paragrafen borde man tillägga transportbolagets ansvar då de handskas med kärlet. Oberoende av helger borde avfallskärnen alltid tömmas på samma veckodag. Man borde kunna lämna oanvända bostäder utanför den stadigvarande avfallshanteringen med en anmälan. Paragraf 24 borde ändras, eftersom man av den får den uppfattningen att det på alla fastigheter borde finnas en vändplats. Kravet att den på fastigheten befintliga körbanan bör bära tyngden av fordon, som vägtrafiklagen tillåter, är oskälig och borde tas bort. Man borde tillåta lastandet av avfall i bostadsområden med detaljplan kl. 7.00-19.00. Till föreskrifterna borde man tillägga det ansvar som avfallsbolaget och avfallstransporteraren har.

Svar

I avfallshanteringsföreskrifterna används ordet fastighet, eftersom det ordet används i avfallslagstiftningen. Avfallshanteringsmyndigheten tar inte ställning till hur de som har ett gemensamt avfallskärl kommer överens om kontaktperson o.dyl. Till avfallshanteringsföreskrifterna tillägger man inte kraven i Finlands Standardiseringsförbund rf:s gällande standard, eftersom de kan ändras. Avfallsbolaget meddelar kunden och informerar om att det levererar de nödvändiga klistermärkena för de olika avfallsslagen, då man ber om det. Klistermärkena är avgiftsfria. Därför är det inte nödvändigt att tillägga någon anteckning om det i föreskrifterna. Bestämmelsen, enligt vilken man i den omedelbara närheten av ett avfallskärl inte får lämna sådant avfall eller sådana föremål, som inte är avsedda att transporteras bort, har givits, för att chauffören inte i misstag lastar på sådant, som inte är avsett att transporteras bort.

De meningar som föreslås tas bort från § 19 är enligt avfallshanteringsmyndigheten nödvändiga och kommuninvånarna borde också vara medvetna om dem. Likaså bestämmelsen att man i de blandavfallskärl som töms i en packande sopbil, inte får lägga sådant avfall som är större än 60 cm x 60 cm x 80 cm är enligt avfallshanteringsmyndighetens åsikt nödvändig. Avfallshanteringsmyndigheten har önskat precisera det som avses i underhålls- och tvättparagrafen, fastän ärendet klagörs också i standarderna. Bestämmelsen grundar sig på avfallsförordningens § 10. Avfallstransportören och avfallsbolaget bär alltid ansvaret då de utför sitt arbete, och det är inte nödvändigt att bestämma om i avfallshanteringsföreskrifterna.

I praktiken har man märkt att anmälningsförfarandet inte är tillräckligt, då innehavaren till en oanvänd bostad önskar få ett avbrott i avfallshanteringstjänsten. I § 24 stadgas att "fastigheten ska ordna en sådan insamlingsplats för avfallshanteringen .. /.. Insamlingsplatsen ska placeras så att sopbilen kan vända i närheten av insamlingsplatsen". I paragrafen stadgas alltså inte om att fastigheten måste ordna en vändplats, såvida en sådan redan finns, såsom det brukar vara på detaljplaneområden. Kravet om att den på fastigheten befintliga körbanan bör bära tyngden av sådana fordon som vägtrafiklagen tillåter är nödvändig, eftersom avfallsbolaget inte kan ta ansvar för skador som förorsakas på vägen, såvida kunden önskar att avfallsbolaget kör ända till fastigheten. Fastighetsinnehavaren kan också ordna en insamlingsplats utanför fastigheten i enlighet med § 24 i avfallshanteringsföreskrifterna, såvida den till fastigheten ledande körbanan inte håller för sopbilens tyngd. Det är nödvändigt att lasta på under vardagar kl. 6-22 och lördagar kl. 7-18 för att det skall finnas tillräckligt med tid för insamlingen av avfallet.

E-postmeddelanden

I ett anonymt e-postmeddelande kritiserar en ekopunkt eftersom avfallskärnen på den är rostiga och smutsiga. Dessutom luktar den. I meddelandet frågar man om den aktuella punktens avfallskärl kunde tömmas oftare.

I ett annat anonymt e-postmeddelande som skickats från samma adress, har man bl.a. konstaterat att sopbilarna rör sig under hemfridstiden och man frågar var insamlingskärnen för förpackningsplast dröjer på forna Nummis-Pusula -området. Dessutom konstateras det att avfallsräkningar genast går till utmätning.

Svar

Responserna gällande ekopunkten dirigeras till avfallsbolaget. Enligt avfallshanteringsföreskrifterna är lastningen av avfall tillåten vardagar kl. 6-22 och lördagar kl. 7-18. I undantagsfall kan avfallslastningen göras utanför dessa tiden, t.ex. under svåra körförhållanden, då transportutrustningen är sönder, vid olycksfall eller med anledning av helgdagar som inträffar under vardagarna. Suomen Pakkauskierrätys RINKI Oy ansvarar för separatinsamlingen av förpackningsplast, därför bör önskemålet om ett insamlingskärl för plast till ekopunkten riktas till dem. Avfallsavgifterna är enligt avfallslagen direkt utmätningssbara. Innan man skickar fakturan till utmätning, skickar man betalningspåminnelser till kunden. Såvida fakturan inte betalas trots betalningspåminnelserna, skickas fakturan att avkrävas via utmätning.